

Foje, Vaikyst?s Stogas

Tą vakarą tams a ant stogo lipau
Norjau ivysti ką seniai umirau
Norjau pajusti svaig orą dangaus
Nuo jo usimerkt ir savęs paklaust

Klausyk mogau
Klausyk nenusisuk
Ko iekai ia
Vaikyst baigs juk

Dar bdamas vaikas a ulipdavau ia
Ir kojas nukaręs svajojau nakia
Diaugiaus kad esu tai arti prie dangaus
Kad ranką prie erpi galiu priglaust

Tą vakarą tams a ant stogo lipau
Norjau ivysti ką seniai umirau
Diaugiaus kad esu vl ionai
Vaikyst sugro lyg seni sapnai